

Després d'assabament

PRECIO: 15 CTS.

la galeria

REVISTA

SEMANAL

sumario

CONTRA EL PERILL DE LA DIPUTACIÓ ÚNICA, per R. V. — NO VAL A BADAR, per ELIES BACH. — FUGER DEL FOC..., per JOSEP BRÚ. — COSES D'ALTRE TEMPS, per PERE PASSASSERRA. — RAMBLEJANT, per KOLIN. — DAMUNT LA SORRA, per KOLIN. — ESPECTACLES, per ZENON. — CLARIFICANT, per BINOCLE. — COL·LABOREM A L'OBRA DEL SR. VICENS ROS. — SPORTS. — NOTAS.

ANO II

Núm. 31

FIGUERAS

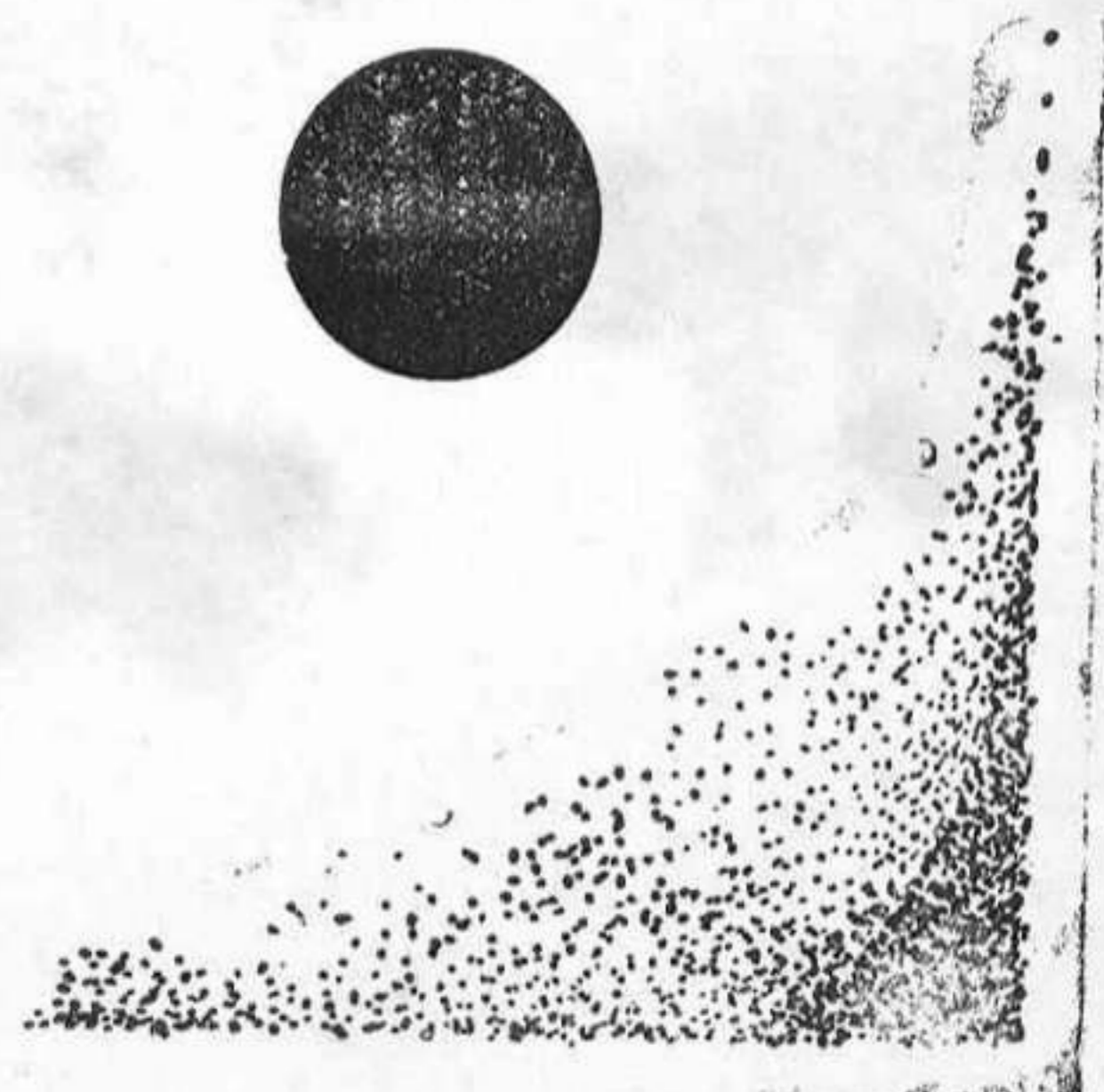
Miércoles

9 Julio 1930

Redacción y Administración
CERVANTES, 2 (Entl.º)

Centro de Venta y Suscripción:
Libreria Batllósera, Ingenieros, 3.

IMPREMTA
PER TOTA MENA DE TREBALLS DEL RAM
IDEAL

Contra el perill de la Diputació Unica

La tàctica sorruda

per R. V.

Tots els catalans que no som de Barcelona; tots els homes que bateguem un cor generós i ample, ens trobem davant una escomesa de les més endimoniades i golafres.

Sabem que pel cim de les hisendes pairals de Catalunya; que sobre de les riqueses i economies comarcals, hi plana un perill imminent. Sabem en una paraula que de Barcelona estant ens volen eixugar la butxaca.

No sabem com s'ho faran però; no sabem els enginys que tramoiem; sentim perxò com un corc que poc a poc se atança i que pot arribar al vora-viu, si no l'escalduem a temps, i pot determinar la ruïna material i moral de les comarques catalanes que totes plegades, però independents en aquells temps passats, eren constitutives del Principat català.

Elles, les comarques catalanes, durant bona picossada d'anys i panys, com se sol dir, no tingueren senyor que les escanyolis. Més tard, sí; ne va sorgir un, de moltes mans i un Conceller en Cap; aquest senyor no tenia figura humana, però tenia persona: era lo que en la Història se coneix amb el nom del General de Catalunya, i radicava a Barcelona. Com si diéssim una mena de Diputació Unica, que és el General que els barcelonins i llurs amics que ens traïxen volen bastir a la ciutat de les disbauxes i de la fantasia.

La seva barrina ja en fa d'anys que dural, però mai l'havíem sentida fiblar tant aprop. Abans de què tinguéssim govern Dictador, el xuclament anava poc a poc; anava disfressat de coloraines cridaneres. Amb una agilitat que molts de grimacistes haurien volgut per ells, els polítics barcelonins, o d'etxures barcelonines, se l'havien tramada la conxorxa, i amb un habilitat que feia bonic de veure. Ells, començaren de burjar amb una burja socarrimada a la flamarada del sentimentalisme. Sobre el caliu de l'amor a la llar on hem nascut, hi voleïaren els símbols de la nacionalitat. Les banderes les feren tremolar a tot vent, i ningú no podia pas dir que no els estimés els emblemes pairals. I per les comarques catalanes, com si totes fossin peces d'un

sol camp de blat ros ben espigat i poncellat de roges roelles, semblava que només hi havia un sol sentiment de l'ideal. Arran però de les espigues daurades i de les vermelles roelles, s'hi havien fet i crescut unes herbes seques i espinoses, uns sinegrets, que en agarvellar-les totes, espigues, flors i herbes, ens deixaven els dits sagnants i les mans lletzardades.

Volem dir que mentre arreu de tot se feia sonar el nom de Catalunya, a les hisendes municipals de tots els pobles catalans, se les comprometia de mala manera, imposant-los hi el compromís de nutrir Barcelona, sota el falç escut de una Mancomunitat que estava en peu de bancarrota en arribar el cop de mà del general Primo de Rivera. Perxò, pel perill del daltabaix econòmic de la Mancomunitat, sorgí ben certament el «milles gloriosus», a qui exalçaren i llençaren les figures del catalanisme.

El govern dictatorial vingué doncs a solucionar exabruptivament un embolic esperverador pel crèdit del barcelonisme, desfigurat sota la nigromància de la Mancomunitat i el mot catalanisme.

Resolta la crisi, amb equació que els barcelonins no s'esperaven, tornaren a la trega, i vet aquí aquesta exposició geganta, molt bonica, molt llampant, però gangrenada de dalt a baix perquè no té resultat pràctic, si no és el de fer lluir la urbs. I pas res més. I una vegada més aquell barcelonisme que abans entabaven les comarques catalanes sota la ba-

boia de la Mancomunitat i amb les barres arborades, ens amagava l'ou amb les flocades de l'Exposició catastròfica.

El barcelonisme havia canviat de tàctica i fins, si voleu de personatges decoratius, però sota de la tramoia encara eren les mateixes mans que movien els titelles. Aquestes mans foren elles les autores dels cèlebres Estatuts municipal i provincial, en la seva més grossa part.

Ara novament l'escomesa. Ara novament el mateix afany de portar-ho tot cap a Barcelona, com si l'altra gent no fossim de la gràcia de Déu.

Tots convenim que s'han d'apartar els centralismes perquè són els bevedors de la vitalitat; i per fugir d'un, se voldria la creació d'un altre, amb el setí a Barcelona.

Aquest cop però, quan menys la Comarca Empordanesa i tot el Gironès, ens hem despertat a temps. Pot haver-hi caigut algú que es mogui a les palpenes o amb mainadera, però els altres ens hi farem tant com se pugui i amb lo que es pugui.

Pel demés, endavant i fori. Sabem que ara la tàctica barcelonesa és i serà sorruda, tortuosa i de mal averany, però nosaltres francs i arruixats com l'embestidora tramuntana, els afrontarem amb el cap enlaire, la mirada franca i el pit ben obert.

—: ENSEÑANZA DE IDIOMAS —:

Mecanografía Taquigrafía. Traducciones. Copias a máquina.

Precios especiales para alumnos en grupo.

Progresos rápidos, exposición metódica, disciplina y seriedad.

Perelada, 18 2.º Figueras

NO VAL A BADAR

per ELIES BACH

Els barcelonins diuen: "A Barsalona, no val a badar".

I a fe que de no badar, ells en són mestres. Els qui badem som els de fora, la gent de vila que els hi portem les pessetes perquè ells les disfrutin a la nostra salut.

La prova palpable, el fet evident, el trobem declarat en mils de circumstàncies.

Citem-ne, per mostra, només un cas.

Ja sabem que la paraula autonomia és d'un valor i una significació molt agradosa i engrescadora. Els empordanesos que de tota la vida som gent que ens agrada aquesta santa imatge que és la Llibertat, aviat en soms corpresos pels alalags de qualsevulla mot que ens faci pessigolles al nostre sentiment.

Així tenim doncs, que els barcelo-

nins inventors d'aquest eufemisme que en diuen i en fan dir "el fet de Catalunya", o "el fet biològic de Catalunya", —que perxò hi han intervingut metges, —han procurat sota la pastaflora d'un Maluquer i Viladot i les carrincloneries d'un Saguer senil, aconseguir que surés un nou papa-mosques que disfressen amb el nom d'Organisme Unic pel fet viu català, que realment serà una Diputació Unica que s'emportarà tots els diners de les caixes municipals cap a Barcelona.

Així tenim doncs, que un dels municipis més significats de l'Empordà, el que hauria d'ésser la més sòlida garantia del prestigi empordanès i dels seus cabals, ha sigut el primer de deixar-se engalipar. Creient-se fer de lliberals i demòcrates, alguns dels actuals concellers governatius, com si res, en una sessió de les dites de "Pleno", empenyaren per un sempre més la llibertat autonòmica de la ciutat de Figueres i donaren el cànem per un dogal que cada vegada més,—si malhauradament se'n teixeix la corda,—ens estranyarà i acabarà amb la riquesa del comerç figuerenc.

No volem ni podem creure que si aquells concellers haguessin cavilat un xic, prenguessin semblant acord, que és de suïcidi.

Menys encara recordant les paraules del Sr. Alcalde, que parlant una vegada de festes abans de les fires de Santa Creu d'enguany, deia: "Com voleu fer gastos per festes si tothom va magre a causa de l'Exposició de Barcelona". I tenia raó D. Felix Jaume.

Doncs, si pel sol fet d'anar a gastar diners a Barcelona, per veure l'Exposició, el Sr. Alcalde, amb tota raó, es queixa de la migranya econòmica de la ciutat, ja podem començar de preparar-m-se quan havent de complir amb el pacte d'una Diputació Unica, haurem de pagar els deutes que barroerament ha fet Barcelona.

Ens sembla que valdria la pena, que aquells senyors concellers s'hi repensessin i modifiquessin aquell acord, si no pobre de la memòria d'ells i de les nostres butxaques.

Primer que les afeccions polítiques i amicals, hi ha la dignitat de la ciutat i la defensa dels seus cabals.

—A on compres, que sempre portes coses de tant de gust?

a la Merceria MONELL

Si ara algú es queixa dels sous crescuts dels empleiats figuerencs, que al fi i al cap, de discutibles potser no n'hi ha cap; llavors haurem de plorar sempre les grosses quantitats que pagarem pels deutes de Barcelona i que en res no beneficiaran a la ciutat, ni a cap dels seus ciutadans.

COMPRES SUS CALZADOS EN "EL GLOBO"

Fuger del foc...

per JOSEP BRÚ

Recordo haver llegit fa uns mesos a la premsa parisina, una enquesta establerta per donar un nom a la nostra època. Això féu córrer molta tinta: articles de diaris, disertacions de savis, aproximacions enginyoses. Però no es logrà batejar aquests temps incoherent del després guerra en gust que el mal sa del jazz-band, rivalitza a les concepcions polítiques les més extravagants. Es a demanar-se, havent la costum dels estupefaents fet presa en totes les classes de la societat, si aquests no tenen que veure en certs munisques i en certes elucubracions.

En fet, l'enquesta queda oberta encara. Jo no crec que fos fora de to el que es nomenés al nostre temps: l'edat dels estupefaents.

Vull remarcar que això no és a justificar sols per l'ús de les drogues prohibides. Una bona part de l'obra literària d'aquest temps—em refereixo amb més particularitat a l'estrangera— ha sigut concebuda i escrita sots els efectes de aquest terrible estupefaent moral que ha sigut la guerra i les seves conseqüències per les actuals generacions.

Jo havia cregut que els estupefaents era un mal quasi exclusivament europeu. Un diari em diu que els Estats Units en són terriblement infestats. Però de quin mal no patiran els pobres Estats Units després que ells han esdevingut el país el més ric del món? El mal és tan greu allà baix, que el govern americà ha signat un acord amb les grans potències europees per limitar la fabricació d'aquestes drogues a les necessitats de la medicina.

Es ben difícil, en lo que es refereix a l'Europa, de remuntar fins a l'origen del mal. Civilització massa avançada? Potser sí. Mes per l'Amèrica hi ha certa-

ment un exemple de contagi moral, o immoral, contra el qui cap país pot vantarse d'ésser-ne al recés, avui que els més amples oceans són franquejats de un cop d'ala.

Fora del contagi, no és pas impossible, i mateix molt probable, que es pugui atribuir a la prohibició dels alcofolls la recrudescència dels estupefaents a Amèrica. Un metge alemany ha afirmat que la moda dels cabells tallats provocarà en la dona una creixença general en el seu sistema pilós. La idea no té res de temptadora ni d'atraienta—proposo al company Buch de fer-ne un article—mes ella pot molt bé realitzar-se. En efecte, existeix una mena de llei de constància en el mal que presideix les diverses manifestacions de la vida i que fa que, en tots els dominis, els aborriments, les penes, les tares, les malalties, no desapareixen sinó per fer plaça a d'altres malalties i a d'altres penes.

La ciència moderna s'enorgulleix de haver trobat un remei a certs mals que delmaven la humanitat. Però, mentre els savis es corsecaven en el silenci de llurs laboratoris, en altres laboratoris més secrets encara, en l'organisme humà, sorgien nous microbis i es preparaven noves malalties. Es en virtut d'aquesta llei que es pot afirmar sense riscar l'error, que la prohibició ha llençat l'Amèrica vers els estupefaents.

Després els temps els més reculats, després Noé, que no tenia pas les preocupacions de l'home del segle XX, els homes han cercat de negar amb vi les seves preocupacions i les seves misèries. Amb quin dret s'ha volgut privar a tot un poble d'aquest recurs de vegades surem? Jo crec una follia l'haver-se pogut imaginar que, privant-lo, aquest poble aniria calladament resignant-se i esdevenint virtuós, aixecaria estàtues a aquells dels seus dirigents que haurien tingut aquesta massa meravellosa idea.

Donant-se als estupefaents, sense comptar el perjudici de la consumació de totes les menes d'alcofolls, el poble americà posa a aquestes qüestions vitals sota un aspecte que es semblava haver perdut de vista.

Per arrendar

s'hi troba una casa prop de l'estació, aigua viva i mosaic. Hi ha jardí i dona a dos carrers. Informaran a ERAS DE VILA, 32, CIUTAT.

Banco de Figueras

de L. VERGÉS VILANOVA

CAMBIOS DE MONEDAS — VALORES — SUSCRIPCIÓN A EMPRÉSTITOS —
CUPONES — GIROS — IMPOSICIONES Y DEMÁS OPERACIONES DE BANCA

Casa de Confianza, Economía y Reserva

LUBRIFICANTES

“SILKOIL”

LOS MEJORES

La millor tuberia a pressió

URALITA

AGÈNCIA I DIPÒSIT
PER ALT EMPORDÀ

SALVI FÀBREGA
LASAUCA, NUM. 20 •• FIGUERES

COSES d'ALTRE TEMPS

Figueres a l'any 1822

per PERE PASSASSERRA

II.

"Todas las desembocaduras de las calles en sus partes más avanzadas en la campiña, deberán barricarse, a excepción de las cinco principales salidas por la calle de La Junquera, la calle Nueva (1), la carretera del Castillo (2), la calle de Vilafant (3) y la de Perelada (4), en las que deberán ponerse puertas reforzadas, con dos espilleras en cada una de sus hojas, á cuatro pies y medio de altura y de cuatro pulgadas de abertura, dichas puertas tendrán un portillo en una de sus hojas, sosteniendo todo buenas cerraduras.

"En las casas que por doble puerta tienen comunicación inmediata con la Campaña deberá igualmente tapiarse una de ellas, lo mismo que cualquier brecha, boquete o ventana baja que no teniendo rexa sea de fácil exceso, para poderse introducir en la Villa. Podrá si se quiere exceptuar la puerta de salida al campo que hay en el Monasterio (5), pues teniendo allí su alojamiento la Caballería sería de utilidad el paso por la conocida ventaja de salir de su mismo cuartel en el momento, dirigiéndose con rapidez a qualquier punto del exterior en que con urgencia fuera necesaria, evitando al mismo tiempo la confusión subsequente que se introduciría en la Villa por el paso apresurado en el tránsito por sus calles. Si se adapta esa medida, se hace indispensable el construir en su salida una puerta sólida ahunque, podrá ser de la mitad del que tiene el rastrillo existente, el que con utilidad podrá colocarse en un punto menos espuesto.

"Las barricadas de la parte de Francia desde la puerta de este nombre, hasta la entrada de la Villa por la Calle de Perelada deben hacerse en las

desembocaduras de las calles que salen a la del Rech Arnau (1) y en ninguna manera desde esta a lo exterior, pues siendo muy facil el vencer los débiles obstáculos que por esta parte proporcionan las cercas de las huertas, al mismo tiempo que por la falta de edificios, se carecería de los fuegos suficientes para defender la extensión de terreno y descubrir las muchas callejuelas que las mismas cercas forman introduciéndose con facilidad en todas esas encrucijadas y con la misma en la calle de Rech Arnau y por consiguiente en la calle de La Junquera y de Perelada por la espalda de las puertas que defienden la entrada por estos dos puntos. Deberá en este caso cerrarse la calle de Perelada en el fin de ella y donde empiece a tomar su nombre del vecindario de Tapis, dándole a la pared que por esto se forme, un trazado particular y qual conviene, para la defensa de las tres calles (2) que en este punto se reúnen. Esta bancada podrá hacerse de pared seca, como las demás, siendo de siete pies de altura, cuyando al tiempo de formar aspilleras, cuatro y medio pies levantado del suelo, de cuatro

(1) Carrers Barceloneta i del Quarte'.

(2) Rech Arnau, i Tapis.

pulgadas de abertura y de dos pies de alto, espaciados entre si, de tres pies. Deberá igualmente por esta parte darse comunicación por una surtida cubierta con una puerta sencilla, rastrillo, o caballo de frisa. Otra cortadura con puerta o obstáculo como del anterior, se necesita construir en extremo de la calle Lajunquera próxima a la de salida que tiene al Campó en dirección perpendicular a ella y cerrando la comunicación por la parte del Rech Arnau.

"Estas son las medidas de urgencia que puestas en práctica, cree la Junta podran llenar el objetivo propuesto siempre que se lleva al mismo tiempo, el que la distribución de la fuerza armada y la de ciudadanos particulares que desde puntos dominantes batan sin riesgo todo el alrededor de la villa y que entraron en el calculo de la Junta, lo mismo que la distribución de las guardias, ratén, patrullas y fijación de un punto de asamblea para el caso de alarma. La reunión de la fuerza armada y la unidad en el mando, confiado a un sugeto en primero, que con algunos que le ayuden a sus trabajos, pueda disponer de ella como crea más conveniente para llenar el objeto de contrarrestar con poco número, a fuerzas superiores, nos obligue a proponer el que se solicite del Sr. Gobernador de la Plaza, que nombre un oficial de caracter, con dos o tres oficiales subalternos, los que dados a conocer y echarse cargo del número de bayonetas con que pueda contar, proceda dicho Gefé a su distribución, adoptando las medidas que como militar e inteligente crea

(1) El portal estava situat entre els carrers de S. Antoni i Pujades.

(2) Torre Gorgot. Encara avui poden veure's els dos pilans a cada costat del carrer que aguantaven els montants de la porta.

(3) A sota de l'era d'en Deseña.

(4) Entrada del Rech Arnau.

(5) De Sant Pere de Roda, a l'entrada de la carretera de Roses (Asil Vilallonga).

ACEITES Y GRASAS MINERALES

-:- LUBRIFICANTES -:-

La Comercial e Industrial

Española S. A.

Especialidades para los Autos y Maquinaria Industrial y Agrícola

Riera Magoria, 159-Barcelona

Agente provincial: J. Ruhi - Subida Catedral, 4

GERONA

Garage Citroen = Calle 28 de Mayo, 17-Travesia carretera Madrid a Francia-Distancia 50 m.

Taller de reparaciones garantizadas a precios módicos (Garage)
(Tél. 15) Stock Citroën y Agencia de Autos Taxis de Alquiler

más oportunas en cumplimiento del deber que le impone este cargo y del zelo que debe suponerse en qualquiera en quien recayga la elección por el sosten de las libertades patrias.

“La población se dividirá en cuatro barrios o cuarteles, al cargo cada uno de ellos de un regidor que estando en convinación con el Comandante de las armas puedan en unión disponer con más acierto, en la distribución de los ciudadanos armados y municionados, que haya en su respectivo cuartel. La subdivisión que se crea más fácil de estos cuarteles, es en cuatro, marcado por los cuatro sectores en que quedó dividida la Villa, desde la Plaza de la Constitución considerada como centro y cuyo radio son la calle de Lajunquera, la de Besalú prolongada por la de Aviñonet hasta la salida de la Campaña, la calle de San Baudilio y la de Perelada (1).

“Los Alcaldes de estos cuarteles señalarán en ellos un punto el que cada uno crea mas adecuado, para que caso de alarma acudan todos los vecinos respectivos utiles a la defensa y que esten armados, a los que principalmente distribuirá en todas las cosas que estando en el perímetro de la población, tengan vistas a la Campaña desde donde se la pueda batir, haciendo fuego desde las puertas, ventanas y qualquiera otra claraboya que lo permita”.

(Acabarà).

(1) La carretera real dividia en dues parts la vila i, perpendicular a ella s'hi considerava amb línia divisòria feta amb els carrers Aviñonet (Pep), Joan Matas i Perelada.

Kiosko de tota mena de diaris, revistes, etz., per a vendre a Port-Bou.

Raó: F. COROMINAS.—Carretera de Roses, 24.—Figueres.

Clarificant

per BINOCLE

Sentim de tot «cora», com diuen els nostres pagesos, haver fet enfadar a l'eximí literat, valor lligítim de les lletres catalanes i glòria del nostre Empordà.

Naturalment, tothom ja sap de qui parlem; però per si algun ignorant quedés encara, escriurem el seu nom: Alfons Puig.

Ho sentim, en primer lloc perquè perdem un antic admirador i en segon perquè teníem la gran ambició —ai, las!, desvanescuda ara!— de que un dia, quan li permetés la seva feixuga feina d'estudiar filologia i medicina, la seva acurada ploma—«calamo corrente»—, que tant s coses belles ha escrit ja, vindria a menar-nos pel mal fresat camí que la nostra humil revista va seguint.

Ai, las!, repetim. Nosaltres no podem fer més que rectificar la seva puntualització: el Sr. Alfons Puig no escriu ni ha escrit mai en el nostre periòdic. No, figuerencs. Ni una sola ratlla. Ni tant sols allò que en direm un vers dels seus, tan plens d'istil i tan florits, que fins fan olor de floretes de prat. La seva alta qualitat, i robusta, jamai podria permetre-li descendir fins nosaltres. On s'és vist anar a la galeria? Al primer pis! I ben mudat!

I doncs, què dirien els grans rotatius mundials?

Nosaltres estem fermament convençuts que una cosa és pretenir fer gràcia, altre ésser graciós, i altre, desgraciat.

Ramblejant

per KOLIN

■ En Gutí és el “mochales” dels cops d'efecte.

Ara se les ha empescades per portar de

cara a la presó, via avall del carrer Cervantes, a una Maria d'ulls negres i grossos com rodes de tren.

Tingui compte que si la porta d'aquell edifici fos oberta, potser se'ls quedarien tots dos. A ell, per atemptar a la integritat del solterisme; i a ella perquè els seus ulls assessinen.

DAMES i DAMISEL·LES:

No descuideu que el Salò de Perruqueria “Gran Chic”, del carrer Baix de Sant Pere, n.º 2, al peu de la Rambla, és l'únic que els hi pot garantir una Ondulació Permanent, feta amb aparell Eugène, que és el millor.

Per molt en breu, aprofitant l'engrandiment del Salò, instalarem encara més nous aparells, com els que empleiem en la nostra moderna Casa i Sucursal de Perpinyà del carrer Lluís Caulas, 9.

■ —Escolta Joan, ja ho saps?

—El què, Pere?

—El rompement de la Mercè amb l'Albert.

—Què dius ara! Deus volguer bromejar.

—No; no bromejo. La cosa va en serio.

—Mira que em deixes glaçat!, i ara que som a l'istiu. Si precisament la Mercè me havia dit que mai el deixaria; que l'amava molt.

—Doncs, ja veus, fes-ne cas de les noies!

—I quin és el substitut?

—Un xicot, que segons diuen, sap fer coques llamineres.

—Tal volta per les coques ha deixat a l'Albert!

—Cal, no; doncs de coques, tant ne fa l'Albert com l'altre. Lo que ha passat és que les peles, sabs, les peles...

—Quines peles? De què?

—Aquelles per les quals se va bonic, es menja en bona estable i no es fa res.

—I doncs, l'amor de la Mercè?

—Ha quedat a Perelada, a punt d'anar a Llansà.

—Quina sort l'Albert!

■ El Fonso se'ns ha enfadat; no sabem si perquè ell no és l'autor de la nostra intermitent secció “De Barcelona estant”,—força ben escrita per cert,—o bé perquè cap de nosaltres els Kolin es cuida d'arregar amb aquella seu sòlida fatxa-

da que l'aguanta i que li fa fer goig sobre tot quan fuma.

Dispensi'ns però el senyor escriptor. No sabem que ens llegís a nosaltres poca soltes, amfibis de "LA GALERIA". Quan de senzilles granotes que som arribem a poguer ésser capgrós, com ell, d'algun altre setmanari, fins i tot escriurem amb ortografia de la Gramàtica que esperem ell publicarà a fi de bé i bona ensenyança de nosaltres ignorants ramblejadors.

Lamentem que encara, tot i dir que no governa la Dictadura, ens vulgui denunciar, però vaja, si per això havia de quedar, tiri endavant, que un burro més o menys al carro, sempre s'hi nota.

—Vols comprar-te un vestit, dius?
Després ves a can MONELL
que et vendran el adornos.

■ Tertúlies femenines de nit. Pomells de flors que s'ajunten a la nostra Rambla. Les seves rialles l'omplen de la música animada de la juventut.

Qui són?

Les sempre belles Eulalia Ventura, Maria Gifre, Carmen Tomás i Mercè Girone-lla.

■ La Peña Ben Plantats, sempre amants de les coses que puguin donar un cert relleu a la nostra ciutat, té en cartera la representació de la revista "Las Castigadoras" amb elements de casa.

Es veuen negres però per confeccionar el repart. A nosaltres, no ens seria difícil aquesta tasca. El "rol" de primera actriu el donaríem a la Juanita Marín. Les altres parts les confeccionaríem amb la Carme Rodríguez, Julia Dabau, Consol Malagelada, Maria Costa, Electra Capalleras, Elvira Bassagañas, Remei Plujá, Carme Comas, Teresita Pi, Amparo Campistol, Maria Massaguer, Florentina Carreras, Margarita Costa, i tantes d'altres que no diem, i sabem.

En quant a la part del sexe mascle, hi posaríem els Moli, Pujol, Carbonell, Campistol, Causa, Oliveres, Corta a, Garriga, Viñas, Gayet, Castellví, Cairó, Ribera (germans) i Rocalba.

Amb tots aquests noms, ens sembla que se'n podria treure bon partit.

■ El duo Rosario-Puig, ens tenen aclaparats amb aquelles passejades davant el "Cafè Progrès". De tant en tant, ja piquen, oi! Qui pogués ésser d'aquests dos mortals!

■ Un tafaner d'aquests que no es perden mai per preguntar, li deia l'altre dia al nostre director que no era possible que un tot sol pogués recollir tantes notes per la nostra secció de "Ramblejant".

Però com que el nostre "xei" hi té la mà trencada amb això d'esbargir duptes, li recordà aquella frase de "Los Tres Mosqueteros": "todos para uno, uno para todos".

■ En Garriga i en Campistol se'ns tornen del gremi dels acaparadors. Sinó

CLINICA DENTAL

Ll. Coll de Cendra

Odontòleg

Casades de Còdol, 5 pral.

FIGUERAS

podeu preguntar-ho a la Remei i a la Teresita, que fins foren obsequiades amb beguda de marca.

■ Pels curiosos sempre en tenim una, i a vegades dues i tot. Un fulano que es preocupa per saber el nom de l'amigueta d'aquella Mercè tan castiça, li direm que és aquella Teresita que quan n'abilla aquell vestit vert a les festes ens té boigs, però li advertim que ens sembla que és del gremi de la Mercè.

L'altre que anava amb ella dies enrera, no li revelarem pas, perquè no hi ha res a fer, és de compromís per ara, i li respectem la grafia.

"aurora" una mica massa pàl·lida, fins de veu i tot.

Sort n'hi ha de l'orquestrina que dirigeix D^a. Camila Lloret.

—Ja ho saps que la Merceria MONELL ven més barato que tothom?

Damunt la sorra

per KOLIN

■ Dèiem l'altre dia que en Nandu Vives prenia banys de sol a Manol amb el "taparrabos" de fulla de parra. No és pas veritat; ara sabem del cert que qui s'enmiralla al cristall de les gorgues amb el més elemental abillament, trajo d'Adan, és el company Fernandillo Pok.

Les coses tal com són.

■ A la ratlla escumosa de la badia de Roses s'hi refrescava cubrint-se d'ones, fent-los-hi la competència de curvatura, la ben bonica Lolita Coderch.

Però sempre surt algun ximple, i dóna un ensurt. Sinó ella no es recordaria pas d'aquell pessic.

■ Si no ens hi haguéssim apropiat, poc hauríem sapigut que tota aquella remor de xapoteix la movien en Mas, Fermín Noguera, el pampero, i altra comitiva que formen pandilla.

Nosaltres però, de primer ens creiem, que eren una mola de popets.

■ A Grifeu s'hi recolliren tots els qui volen professar de frare. Volem dir que no festegen, o no poden tenir xicota. Ells eren en Tremoleda, Puig, Sagols, etz., que escabuçaven per refrescar els mals pensaments que els puguin venir a distreure de llurs propòsits de celibat.

RELOJERÍA Y FINA MECÁNICA

Bernardo Abenza

(Sucesor de Jerónimo Batlle)

Reparación de Relojes y aparatos de alta precisión.—Taxímetros.—Contadores kilométricos.—Voltímetros.—Gramófonos. Todas las reparaciones son garantizadas

Rutilla, 27 FIGUERAS

Espectacles

per ZENON

Cine Jardín

"El Jardín" amb "El Gorila" ens va complaure a mitges; que us direm, és de aquelles pel·lícules que quan sortiu al carrer us pregunteu, si us ha agradat o no. De tota manera "El Gorila" és quelcom que imposa.

"Pudo más el amor" que tota aquella sèrie continuada de tràfecs que en totes les escenes tenien els seus intèrpretes. No n'hi faltaren pas de pinyes i buscaldes i escomeses amb "indios". Era un "film" americà, sabeu?

A la nit la companyia dels ben amables i grans actors Vila-Davi, ens representaren "La Dolorosa". De tothom és prou coneguda perquè hi fem el comentari, que ja cada u dels espectadors s'hi portava.

Sal Edison

A la "Sala Edison" ens varen engegar un "Amor Siniestro", capaç de remoure la concència més dormilega. De "Un Paleta en Nueva-York" podem agrair sempre l'especial espectacle de la metròpoli geganta amb tot un reguitzell de martingales i murrieries que els hi surten a l'inrevés als qui volen atabalar un bon minyó que els enreda a ells.

L'Aurorita de España, tot i dir els programes que era "joven y hermosa", hem de quedar amb allò de que "no es oro todo lo que luce", doncs ens resultà una

Col·laborem a l'obra del Sr. Vicens Ros

Aquest ciutadà ens fa saber que d'ençà que ell no era a l'Ajuntament de la Ciutat, les despeses pels empleiats han augmentat d'una manera esgarrifosa. Nosaltres ens hem mirat xifres d'enrera, i trobem que la disbauxa consisteix que abans nombre d'empleiats apenes podien viure, i ara amb prou feina. Sinó vegi's l'estadística de jornals que presentem.

	SOU	QUINQUE- NIS	TOTAL	Descompte 4 per cent per drets passius	SOU LÍQUID	Jornal diari
Onofre Santaló	8000	955	8955	358'20	8596'80	23'55
Narcís Seras	3750	1281'25	5031'25	201'25	4830	14'23
Josep Baró	3150	736'25	3886'25	155'45	3730'80	10'22
Josep Bach	3150	736'25	3886'25	155'45	3730'80	10'22
Josep Paltré	3000	37'50	3037'50	121'50	2916	7'98
Emili Pallisera	3000	37'50	3037'50	121'50	2916	7'98
Josep Bassagañas	3000		3000	120	2880	7'98
Pere Garriga	2200	27'50	2227'50	89'10	2138'40	5'85
Eussebi Bassagañas	2200	27'50	2227'50	89'10	2138'40	5'85
Arturo Lloret	2200	27'50	2227'50	89'10	2138'40	5'85
Maurici Segarra	2200		2200	88	2112	5'78
Claudi Díaz	7000	2864'58	9864'58	394'58	9470	25'91
Enric Castelló	3500	262'50	3762'50	150'50	3612	9'89
Lluís Saguer	2200		2200	88	2112	5'78
Marian Baig	2200		2200	88	2112	5'78
Ricard Giralt	4000		4000	160	3840	10'52
Antoni Papell	3000	225	3325	129	3096	8'48
Joaquim Carreras	4500	387'50	4887'50	195'50	4692	12'85
Lluís Fages	2200		2200	88	2112	5'78
Joan Albert	2150	261'25	2411'25	96'45	2314'80	6'34
Consol Albert	840	31'50	871'50	34'86	836'64	2'29
Josep M. ^a Junyer	5500	68'75	5568'75	222'75	5346	14'64
Jaume Pardinella	2600	32'50	2632'50	105'30	2527'20	6'92
Josep M. ^a Genís	2600	32'50	2632'50	105'30	2527'20	6'92
Leonci Santa Maria	2600		2600	104	2496	6'83
Arseni Corsellas	2750	206'25	2956'25	118'25	2838	7'77
	83490		91728'58	3269'14	89449'44	

Examinada la llista, ens permetem recordar que els jornals de mants obrers manuals a la Ciutat són els que s'apunten.

Jornal mig dels paletes,	9 pessetes
> > > fusters,	9 >
> > > mecànics,	10 >
> > > manobres	6 >

D'entre tots els jornals municipals, trobem que els únics que se surten només un xic del nivell establert (com a jornals) són:

Secretari, Interventor i Cap d'Arbitris. Tinguem però en compte que dos dels càrrecs són d'advocat i l'altre de carrera especial, deguent per entrar-hi raure a l'oposició, que si alguna vegada s'ha negligit pitjor pels que ho permeten. Compari's el sou d'aquests càrrecs amb els de gerència de banca i entitats d'importància a la ciutat, i creiem que quedarem curts.

Altrament se vol fer veure que tot va gras, i hom descuida d'indicar que l'Ar-

quitecte cobra jornal de paleta i el Ceador, Sr. Papell, que tota la vida treballa pel municipi, com un manobre dels bons.

Dels veterinaris no en parlem, que no arriben dos d'ells amb prou feina al sou d'escombriaire.

I ara que faci memòria,—que es veu que la perd,—el Sr. Vicens Ros, i trobarà que ja li hem dit, i ara li repetim, que això de les jubilacions deu ésser una «grimace» electoral, car les jubilacions, viudedat i orfandats, ja se les paguen els bescantats empleiats amb el 4 per cent que se'ls descompta, sinó pregunti-ho a una Companyia de Seguros, vegiu-ho amb la Llei del Retir obrer o informi's bé amb qualsevol entitat obrera, socialista (veritat) o sindicalista, i fins algunes patronals no tan gasives com certs partidaris.

Tenim, de tota manera, l'encàrrec de oferir-li els serveis de la Comissió que estructurarà aquell Reglament que tant l'amoïna, per fer-li'n un a la dependèn-

cia seva i dels seus amics, que si tinguessin de prosperar guanyant sous com els dels empleiats municipals, encara farien l'ofici de llurs passats.

Sempre és millor que els quinquenis s'apliquin per rigorós torn de dret, que no per favoritisme com abans se feia. I un home que tota la vida treballa amb lo mateix, bé deu millorar; sinó apliqui's el «cuento».

De nombre d'empleiats, trobàvem que n'hi ha ben bé prou posats en propietat com ara tots estan, els interins que abans abundaven; però segons el criteri d'ara encara en manquen, quan s'acorda i es voten 16 000 pessetes per llogar personal temporer, i 3.000 pessetes més pel que falta d'any a l'objecte de mantenir més personal a oficines.

I encara trobem que l'Ajuntament governatiu automàtic s'ha descuidat de fer consignar les pessetes pel butxí que haurà d'escapçar caps d'empleiat i llurs famílies, no comptant que els hi vulgui pagar les despeses d'enterrament i mis-

ses. Ah!, i recordi el Sr. Ros que el premi de la matrícula abans la cobraven a miges el Sr. Alcalde i el Sr. Secretari. Això ja ho recordarà el Sr. Ros, veritat, ell i els seus amics que han fet tants de anys d'Alcalde?

Amb tant de números però, hem aga-

fat set, per tant començarem avui els nostres punts, que són 36, parlant primer del negoci de l'aigua.

Parlem doncs de la municipalització de l'aigua feta en època del Sr. Vicens Ros, que sembla en això tenir-hi l'exclusiva.

Altra vegada les xifres ens diran els resultats en aquest mai prou alabat servei; car des del 1.er d'abril de l'any 1921, data del començament del servei municipalitzat, fins el darrer de l'any passat, creiem que és prou temps per jutjar aquest desgraciat benefici.

Resum de gastos i ingressos en el Servei d'Aigües municipals

	Any 1921-22	Any 1922-23	Any 1923-24 (15 mesos)	Any 1924-25	Any 1925-26	Any 1926 (6 mesos)	Any 1927	Any 1928	Any 1929
Gastos	20011'21	14603'06	22052'53	30566'65	40847'83	18653'84	56282'30	27505'37	81566
Interessos i amort.	14998'66	14998'66	18748'32	14998'66	14998'66	7499'33	14998'66	14998'66	14998'66
Gasto total.	35009'87	29601'72	40800'85	45565'31	55846'49	26153'17	71280'96	42504'03	96564'66
Ingressos	24301'40	24971'24	34278'34	32399'33	33761'56	18271'75	35661'55	38708'25	43670'15
Dèficit	10708'47	4630'48	6522'51	13165'98	22084'93	7881'42	35619'41	3795'78	52894'51
Gastos totals d'ençà que té l'Ajuntament municipalitzada l'aigua							443.327'06 pessetes		
Total d'ingressos							289.023'57		
PERDUA TOTAL							158.353'49		

No deduem les despeses per fonts públiques, car van sobradament compensades pel crescut import del funcionament dels motors dels pous del parc (que encara no en parlem) i compensacions que ja hi havia per impostos que no té l'Ajuntament i pesaven sobre la Companyia.

Tenim que pel que es veu en el temps del servei municipalitzat d'aigües, si prosseguim amb ell, ens trobarem que serà més barat comprar vi municipal que no pas aigua de les d'atans de l'Aloy i Companyia.

Cal però fer constar que amb la municipalització de les aigües no hi ha pas perdut tothom, sinó ja ho sab el Sr. Ros, ell que tenia accions, que abans de la municipalització de les aigües tot estirat valien cada una 4.000 pessetes, i amb la municipalització les pogué vendre a 12.500, cada una també. Naturalment que el Sr. Ros no havia pas perxò de deixar el càrrec de concejal, que sinó podia esguerrar el negoci. —I qui sab si començàvem les responsabilitats, declarant lesives les administracions de força més abans d'on ell demana?, perquè mi-

reu que amb tots els nostres trenta sis punts hi han coses per explicar! Bé, i això que a ca la vila sembla que hi hagi ordres de censura; però no s'apurin, que n'hi ha que ja sapigueren pendre mides a temps, encara que no les fessin sortir per no ser-ne llavors l'època, que això fer hauria sigut valdre's de les circumstàncies, com altres fan. Sempre és més noble la lluita en palestra oberta i amb condicions iguals.

I ja anirem veient, si Déu plau, com deia el cego de Vilafant.

COPIAS A MAQUINA-Perelada, 18, 2.º

El Vino de Quina Portolá es el mejor aperitivo

De venta en todas partes

Glosari d'esports

Aquests nois són deixats de la mà de Déu. Quan tothom s'hauria pensat que fins per allò de la vergonya i l'honrilla, deixarien ben sentat el nostre pavelló esportiu fora de casa, ens trobem que sense mirar-s'hi gens ni mica, se deixen atunyar com si tres i no res.

Nois, nois! que això no pot anar. Si esteu cansats, reposeu; però si us comprometeu (o comprometen) a jugar feu l'esforç possible quan menys per deixar en bon lloc els colors del club, de la ciutat i fins de l'entrenador, que si així continueu acabarà patint del cor.

No vull pas discutir si és bonic o llòdic

encara fer partits tancada la temporada, que per mi no té atenuants, llevat d'aquest partit que era per bon fi i ben humanitari. Però justament perxò mai s'havia d'arribar a l'espectacle de plegar a mig partit, portant-ne 1 a zero a l'esquena; fos pel que fos i com fos.

Què poden pensar de nosaltres els donadors de la copa? Què, aquells malhaurats a honor i benefici dels quals jugaven? Què nosaltres mateixos, els figuerencs, que tenim totes les nostres esperances esportives posades en vosaltres? Val més però que no ho allarguem més i no en parlem. Ja és prou lliçó rebre a Olot per 1 a zero, i plegant encara a mig partit.

Mereixieu que us fecin anar a la nona amb les tripes al ventre i sense sopar.

No vingueu pas amb l'excusa de que no

jugaven el Quico, el Faló i en Felip. Els altres tots plegats éreu prous per guanyar, i havieu de guanyar; altrament, si esteu cansats com deiem, reposeu i no vingueu amb més brocs a enterbolir l'aigua clara del campionat.

Penseu que en aquest món lo que més costa és el quedar bé.

I fins que hi tornem.

El reserva de l'Unió empatà a 1 goal a Roses amb el primer d'aquella vila.

La Penya Sport, malgrat ésser un dels que compta amb el lements immillorables, reb del carpó amb el Perelaua per 5 goals a 0!!, en el camp de l'Unió Sportiva.

—Ja t'han enredat. Si compressis a la Merceria MONELL no et passaria

Banca ARNUS

Successora d'Evarist ARNUS ♦ FUNDADA EN 1846

CAPITAL: 10.000.000 de PTES. Completament desemborsat

BARCELONA

CASA CENTRAL: Plaça de Catalunya, 22

CASA MARIU: Passatge del Relotge

Sucursal de Figueres

Casades de Códol, 15 (Rambla)

Aquesta Banca realitza tota mena d'operacions de Banca-Borsa-Canvi i la compra-venta al comptat de valors de contractació corrent

CAMBRA CUIRASSADA AMB DEPARTAMENTS DE LLOGUER

Empresa de autos GREGORI

Plaza Pi y Margall, 4 FIGUERAS

LINEA DE OMNIBUS: FIGUERAS-ROSAS-CADAQUES — ROSAS-VILAJUIGA — PORT DE LA SELVA-LLANSA
Servicio de automóviles HISPANO-SUIZA—Omnibus para excursiones—Taxis de alquiler— Venta de Gasolina

TELEFONO n.º 30

Gran STOCK de cubiertas y cámaras de las marcas «DUNLOP» y «BERGOUGNAN» Agente exclusivo en esta plaza para la colocación con prensa de los macizos «BERGOUGNAN».

Plisados, Calados y Bordados

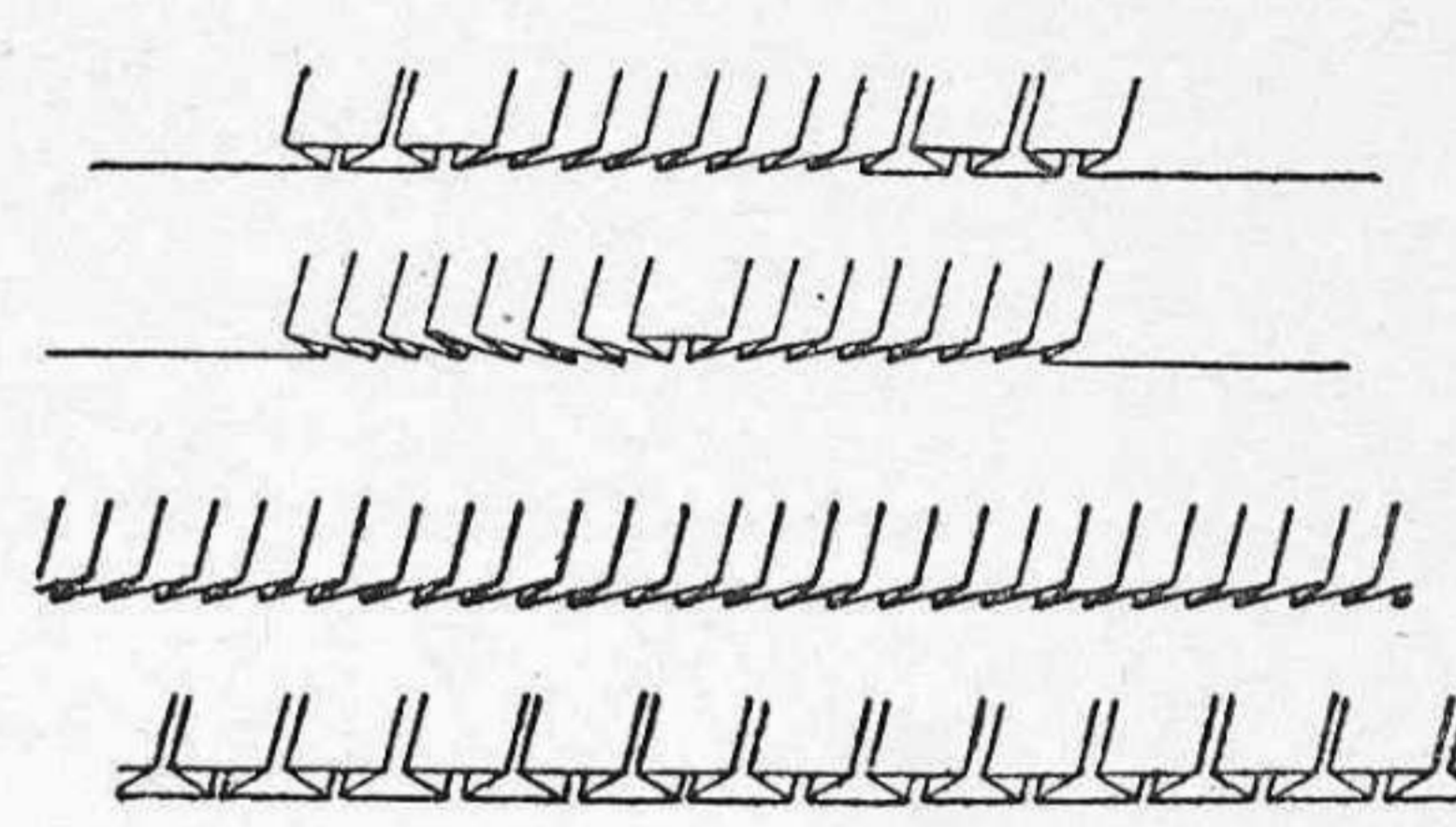
TRABAJOS GARANTIDOS
RAPIDEZ Y ESMERO EN LOS ENCARGOS

MARIA PALLISERA

Juan Matas, 5

FIGUERAS

LICEO "MONTURIOL"

Calle Pep, 9 y 11 - Tél. 166 FIGUERAS

Centro de enseñanza fundado en 1913.

Los éxitos alcanzados por este Centro son la prueba más elocuente de la índole de la labor pedagógica desarrollada en él durante sus diez y seis años de existencia.

Excelente presentación.—Profesorado competente, titular.—Seriedad máxima.—Disciplina por conocimiento de la naturaleza psíquica del alumno.

Internos, medio pensionistas y externos.

Clases a señoritas en locales aparte.

NOTAS

De la COMARCA

DE CADAQUÉS

«Sol Ixent» del 30 de juny, segueix el mateix camí de tots els números precedents: falsejar la veritat i servir als seus llegidors gotelles per perdius.

Amb motiu de la renovació de part del Jutjat municipal, presenta el cas com si don Olofre Pont, ex-fiscal municipal, tingués de deixar el càrrec contra la seva voluntat. No senyors del «Sol Ixent», vostès ja saben que això no és veritat. El senyor Pont, fa uns dos mesos, va presentar la RENUNCIA del càrrec de Fiscal, per tal de poguer acceptar el càrrec de Regidor que li corresponia com a major contribuïent, i des de la dita renúncia no ha actuat com a Fiscal. Aprofitant-se de sa renúncia i de la del Jutge suplent senyor Sebastià Rahola, l'ex-acaparador de presidències en Salvi Rubiés i el seu acòlit senyor Joaquim Llorens, que devien enyorar el poder lluir algun càrrec oficial, varen sol·licitar els dits llocs. I que consti, que per aconseguir-los, no han tingut de lliurar cap batalla ni als cacics ni a ningú, ja que no hi havia cap més sol·licitant. Aquesta és la «victòria» que tant pregona «Sol Ixent».

En la miscel·lània, ocupant-se de les gestions fetes pel Sr. Serinyana, per tal de trobar la redacció del famós «periòdiquillo» quinzenari, diu que podia haver trobat a Cadaqués, la Redacció de «Sol Ixent» s'hi hagués tingut empenyo. I jo pregunto: ¿a on? A la plaça de Frederic Rahola ni hi era, ni hi és. El Director senyor Julià, viu a Barcelona, on té botiga oberta. L'administrador en Salvi Rubiés, era a Barcelona amb tota la seva família i la casa tancada. A l'Ajuntament tampoc en sabem res. De redactors a Cadaqués no en coneixem cap més. A Figueres, ni a la Censura ni a l'Ajuntament li donaren raó. Quedava la impremta del periòdic, Sr. Vila, i allà va anar el Sr. Serinyana, a preguntar. El Sr. Vila, molt atent, li va dir que sabia que'l senyor Julià s'havia traspassat a Barcelona, però que encara no tenia la seva direcció; que la preguntaria al senyor Juncà i l'endemà li enviaria. La conversa va ésser en català i el senyor Serinyana li va deixar tarja del seu nom i domicili. No és veritat que es presentés com a veï de Figueres i parlant castellà. Per cert que el senyor Vila estava tot sol, i que per tant, els operaris de que parla el «Sol Ixent», no són més que un component de la salsa d'embusteries amb que amaneix aquesta notícia. La carta que el senyor Serinyana volia entregar al Director de «Sol Ixent» la va enviar per correu, certificada i amb acús de rebut, a l'Anton Julià, Borrell 98, Barcelona, el dia 26 de maig, i correus l'entregà al senyor Julià el dia 18 de juny; lo que prova que no és tant fàcil com sembla, establir comunicació amb «Sol Ixent» quan a ells no els hi convé.

PICA-PICA.

DE LA JUNQUERA

Han sigut nomenats jutge d'aquesta vila En Pere Lacasa, farmacèutic; suplent En Pere Balló; fiscal En Tadeo Genís; i suplent l'Emili Reynal. Dits nomenaments han sigut molt ben acollits i nosaltres els hi enviem nostre coral felicitació.

—Seguint la tanda dels partits del «Campeonat Primavera», el diumenge de Sant Pere, el reserva de l'Unió Sportiva de Figueres, es traslladà a aquesta per enfrontar el partit corresponent.

Durant la primera part, els locals dominaren completament, marcant un tanto; més a la segona part, el contraris marcaren 2 gols; perdent els nostres el partit.

C.

DE LA CIUDAD

UNA barreja en els caixetins de numeració, fa constar en l'estadística de sous municipals, que en article apart presentem, que el jornal del Sr. Seras és de 14'23 pessetes, quan sols munta a 13'23, com així es deia a l'original. Cal que remarcuem de la mateixa, la doble denominació «jornal-diari», feta pel mirar de doble vista.

EN la reunió celebrada para constituir definitivamente la Mutua Figuerense de Accidentes del Trabajo de la Unión Gremial, fueron elegidos los siguientes señores para su Junta Directiva:

D. Félix Jaime Gelart, Presidente; don Antonio Ferrán Estabanell, Vicepresidente; don Juan Ymbert Antonia, Tesorero; don Joaquín Carreras Dalfó, Contador; don Benito Deusedas Calverol, Secretario; don Santiago Archaga Besga, Vocal 1.º; don Pedro Brunet Oriol, Vocal 2.º.

Deseamos a los expresados señores gran acierto y fortuna en su difícil cometido.

EN la tarde del lunes fué recogido por los individuos de la Cruz Roja y trasladado al Hospital, un individuo cuyas características se ignoran por ir indocumentado, y no tener conocimiento en el momento de recogerlo de las escaleras de la pescadería.

—Si, dona, sí; ves a la Merceria MONELL i ho trobarás.

A ULTIMA hora de la tarde del domingo próximo pasado, circularon por nuestra ciudad diversos rumores de un grave accidente de automóvil que se decía haber ocurrido en las inmediaciones de Castelló de Empúrias.

Ante la insistencia de los mismos, salió el automóvil-ambulancia de la Cruz Roja de esta Ciudad, en dirección a Castelló de Empúrias que era donde se señalaba como lugar del suceso.

Los rumores desgraciadamente se confirmaron. En las inmediaciones de Castelló, un kilómetro escasamente antes de llegar a aquella población, el auto-ambulancia de la Cruz Roja se encontró con el auto n.º 28238, matrícula de Barcelona, completamente destrozado contra un árbol de los de la carretera y tumbados en la misma, tres individuos a los que habían prestado los primeros auxilios el médico de Castelló, Dr. D. Juan Pagés Ferrán y Dr. D. Ramón Vila.

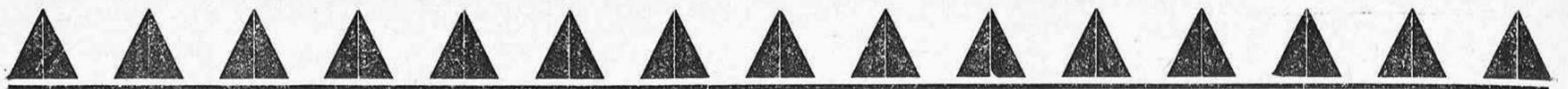
Los accidentados resultaron ser, don Tomás Clasca Martí de 56 años, vecino de Hospitalet de Llobregat, que padecía fractura del cuello, fémur, pierna derecha y diversas lesiones en todo el cuerpo.

D. José Meseguer González vecino como el anterior de Hospitalet de Llobregat, y de 31 años de edad y que padecía fractura del fémur, tercio medio, de la pierna derecha y otras diversas lesiones en todo el cuerpo.

D. Ramón Bosch Caspir de 31 años, vecino de Barcelona, sufriendo diversas lesiones en la cabeza y pecho de pronóstico reservado.

Estos señores regresaban de Cadaqués, donde habían dejado a la hija del primero y esposa del segundo para pasar el veraneo, y ellos se dirigían a Barcelona, cuando al tomar el coche un baden y debido seguramente al exceso de velocidad, perdió el coche la dirección estrellándose contra el árbol.

Los heridos fueron trasladados en el coche-ambulancia de la Cruz Roja de Figueras al Hospital de ésta, donde continúan en la hora presente y con relativa mejoría.

Banco de Crédito Ampurdanés, S.A.

Corresponsal de los Sres. Soler y Torras Hnos.

Efectúa todas las operaciones que integran la BANCA - BOLSA y CAMBIO

Fàbrica d'articles de
Lampisteria i Llauneria

Silveri Navarra

ESPECIALITAT AMB TOTA CLASSE
DE LLUMS PER A GAS ACETILENO
Venta al major i detall ♦ Sucursal a Llansà

Perelada, 7

FIGUERES

La Ferreteria ANDREU SUÑER
Placeta, 5 i Girona 25, li ofereix

LAVABOS

calitat extranjera, a

85 Pessetes

Grans existències d'Articles Sanitaris a preus sen-
se competència.—Concessionari del «Consortio
del Plomo en España».

Manufacturas Cuero Tosas, S. A.

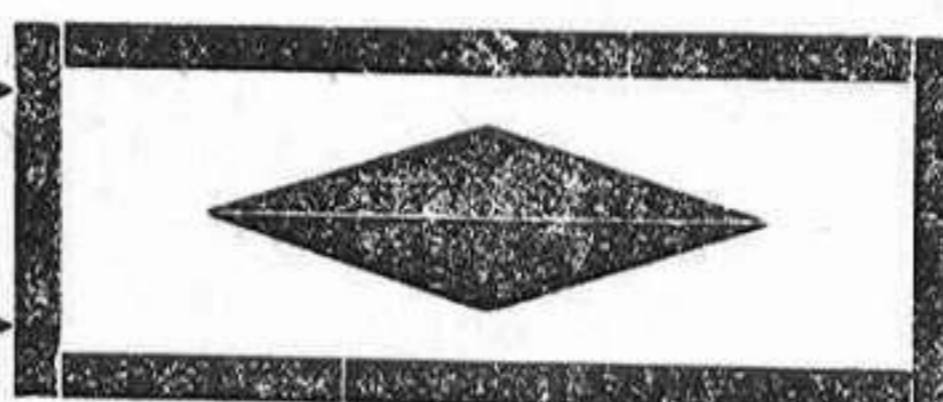
TOSAS

MARCA REGISTRADA

Curtidos al cromo especiales, Correas, Tiretas

Cables, Tacos, Tiratacos y todos los artículos

en cuero crudo y curtido para la industria

Despacho en Barcelona:
AUSIAS-MARCH, 21, PRAL
Teléfono 13874

FÀBRICA EN BLANES
(Provincia de Gerona)
Teléfonos 15 y 32

ALGUNOS árboles de la plaza de Pi y Margall han sido víctimas de una mano criminal; no decimos salvaje, porque los hombres salvajes son precisamente quienes tienen más cariño a los seres indefensos.

Se ha ocasionado a los árboles una grave herida de muerte. Esperamos que se dará con el pérfido autor para escarmiento y ejemplo de civilidad.

El árbol es uno de los seres que más beneficio nos reporta; devuelve bien por mal, y pocos hombres podemos imitarle.

—Saps que la Maria s'ha casat?

—No m'extranya. Per què?

—Comprava a la Merceria

MONELL

EL coche del acreditado industrial don Félix Jaume Gelart, tuvo la desgracia, el pasado domingo al atardecer, de atropellar al señor Brú, conocido guarnicionero de nuestra ciudad, que resultó con fractura de la pierna.

EL viernes último falleció la esposa de nuestro buen amigo Juan Gelabert.

Nos asociamos al dolor del amigo y familia, por pérdida tan irreparable.

ES NECESSITA una planxadora a la Tintoreria de la
PLAÇA DE LA CONSTITUCIO

ESTUVIMOS en la duda. No podíamos creer en la desaparición de un hombre tan hombre como lo fué D. Jaime Vilarrasa.

Murió en Port-Bou; la villa que fué fogar constante y archivo de sus sentimientos y de sus bondades.

Hacerle una necrológica, sería banal empeño. Los hombres como él, que son hombres de Nietzsche; quedan cimentados por sí mismos y eternos; el incienso de la loa no puede reemplazar el aura perdurable de su actuación firme.

Jaime Vilarrasa, sintiendo la disciplina de un partido, supo levantarse también como franco tirador y le dió muchas veces en el blanco a su enemigo que se le agazapó en mil posturas. Fué nuestro hombre como los héroes de los tiempos neolíticos: luchaba por fuerza de su temperamento y con la inteligencia de un hombre natural.

Honremos siempre la memoria de Jaime Vilarrasa.

SE VENDE

un auto-camioneta en bon estat. Donaran raó en aquesta Impremta.

A la avanzada edad de 79 años, falleció el 2 de los corrientes D. Pedro Trilla y Oliveras, conocido industrial de nuestra ciudad, que cuando la huelga general de panaderos, por todos recordada, puso su tahona a disposición de las autoridades, sacrificándose para el abastecimiento público.

A su viuda, hijos y familiares, nuestro pésame.

EL CENTRO de EXCURSIONES y SPORTS de nuestra ciudad, Monturiol, 4, organiza para el día 14 de Julio, con ocasión de la fiesta nacional francesa conmemorativa de la toma de la Bastilla, una excursión colectiva a Perpiñá (Francia), donde podrá presenciarse el desfile militar y demás festejos hasta después de la comida, que se visitará "Canet Plage" y se cenará, regresando a continuación a Figueras.

Se admiten inscripciones de personas ajenas al Centro, siendo presentadas por un Socio.

Se gestiona de la autoridad gubernativa la concesión de un pasaporte colectivo que comprenda a todos los excursionistas.

Las comidas serán por cuenta de los expedicionarios.

El importe de la excursión será tan reducido como sea posible.

Las inscripciones al Conserje del

Centro, Sr. Villanueva, hasta mañana día 10 de Julio a las 10 de la noche.

LA Unió Gremial convida als seus associats a la reunió general ordinària que tindrà lloc avui, dia 9 dels corrents, i a les 10 de la vetlla, al Casino Menestral per a tractar de la aprovació de l'acta anterior, dels comptes, de la renovació de junta, de la memòria de treballs realitzats, de la concessió d'un préstec de 5000 pesseles a la "Mutua Figuerense de Accidentes de Trabajo" i fixació de condicions.

Es vend Una llibreria molt acreditada a Port-Bou.

Tota mena de detalls a

F. COROMINAS

Carretera de Rosas, 24 — FIGUERES

COMO dijimos en nuestro número anterior, han sido colocados ya en las calles Concepción y San Cristóbal, postes indicadores de dirección única. Aprobamos tan importante mejora, pero lamentamos que no haya quien cuide de que dichos rótulos sean cumplidos debidamente.

TIENDA CON VIVIENDA, AGUA, GAS Y TODO CONFORT PARA ALQUILAR

RAZÓN EN ESTA IMPRENTA

DURANTE los meses de julio y agosto, la Biblioteca Popular estará cerrada todos los domingos y días festivos.

—Quin perfum més fi. Ja sé d'on és de can MONELL

Gran fotografia Moderno Estudio

M. Sans

Ampliaciones y reproducciones de todos tamaños :: Vistas, retratos al óleo, carbón y otros :: Trabajos para aficionados
Retratos para carnets y kilométricos se entregan en el acto

CALLE CAAMAÑO, 20 (Plaza Palmera)
Teléfono, núm. 14

Figueras

EL venidero lunes, 14 de los corrientes, se celebrarán en Girona solemnes y populares actos de homenaje al que fué artista insigne del arte musical, malogrado Julio Garreta.

Por la mañana tendrá lugar una selecta audición de sardanas en las Ramblas, ejecutada por la cobla "Girona". Durante la tarde se inaugurará el monumento al eximio empurdanés, con sardanas en la Deseva por la misma cobla.

Por la noche se celebrará en el teatro Albéniz un extraordinario número musical con honores de acontecimiento: la orquesta de Pau Casals, con su director, el ilustre violoncelista, llenarán la velada.

En la mañana siguiente continuarán los actos musicales, pero a honor de Pau Casals, con semejante distribución a la anterior.

Habrás asimismo un banquete popular de manifestación al maestro.

Nos place felicitar al también distinguido artista gerundense Sr. Sobrequés, por la feliz iniciativa de organizar tales actos.

SI no mienten los rumores, la afamada orquesta bisbalense "Antiga Principal", va a su disolución.

Propietaris i Mestres d'obres

Exigiu als magatzems i al vostre guixaire el legítim i acreditat guix de Mayà, en **sacs precintats**, de l'antiga guixera d'En Sans, de J. Batlle, que és el millor i el més consistent que hi ha.

LAS fiestas celebradas en el vecino y pintoresco pueblo de Las Escaulas resultaron popularísimas y con gran afluencia de comarcanos.

Es un éxito que se debe casi en absoluto a D. Pedro Blanch, entusiasta empurdanés que ha hecho meritisima labor difundiendo las bellezas naturales y arqueológicas que atesora su pueblo.

VÍCTIMA de larga y cruenta enfermedad, falleció el lunes, nuestro buen amigo D. Martín Moradell Campsolinas.

Ante tal aflicción, testimoniamos nuestro sentido pésame a su desconsolada viuda D.ª María Vilar y demás familia, particularmente a D. Julio Moradell y D. Antonio Bisbal.

Consultori Mèdic-Quirúrgic JUBERT

MALALTIES DE LES CRIATURES - - - MALALTIES DE LA PELL
CIRURGIA INFANTIL - - - CIRURGIA DELS OSSOS - - - DIAGNÓSTICS

Traslladat: Plaça Constitució, 7, pral.

G I R O N A

LA noche del mismo día le fué administrado el viático a la virtuosa madre de nuestro distinguido amigo, el potentado industrial D. José Pagés y Bofill.

Deseamos un pronto restablecimiento a dicha señora.

Aprenenta per a Modista, guanyant desseguida, es necessita : : Cervantes, 38, 2.º

EL jueves estuvo de visita de inspección a la guarnición del castillo de San Fernando, el Capitán General de la Región, Infante D. Carlos de Borbón. Acompañábanle los generales Berenguer, Guzmán de Villoria y Eugenio de la Torre con sus respectivos ayudantes.

Le aguardaban frente al Hotel París, donde se hospedó hasta la mañana siguiente, el Sr. Alcalde D. Félix Jaume y el concejal D. Federico Fortunet, acompañados por el secretario Sr. Santaló; el Sr. Juez de Instrucción D. Apolinar de Cáceres, y el juez municipal D. Carlos Bosch; los ex-diputados Sres. Ferrán, Moragas y Dalfó; el ex-Alcalde Sr. Vives; jefe de somatenes Sr. Macau, presidente de Amigos del País, Sr. Fages; Rdo. Dr. Arolas, y jefes y oficiales del Rgto. San Quintín y fuerzas de la guardia civil y carabineros.

Luego de pasar revista a la compañía que hizo los honores de ordenanza, subió al Hotel, donde le fué servido un espléndido lunch.

A la mañana siguiente realizó su visita a la fortaleza de San Fernando, siguiendo luego para Olot y Seo de Urgell.

LLIBRERIA PER A VENDRE

A PORT-BOU (MOLT BONA)

INFORMES: F. COROMINAS, Carretera de Roses. 24 - - - FIGUERES

HA sido nombrado delegado de "Campsa", monopolio de petróleos, en nuestra provincia, D. Alfonso Mercader Galibern, querido amigo nuestro.

HAN sido designados para los cargos de juez municipal de nuestra ciudad, D. Carlos Bosch; juez suplente, D. José Comas Palou; fiscal, D. Ramón Pou; fiscal suplente, D. José Perxas Soler.

Enhorabuena.

RESULTÓ afortunado con un magnífico aparato radio-gramola, sorteado por el Casino Menestral, y cuando menos se lo esperaba, D. Valentín Baus.

Banco de Crédito Ampurdanés S. A. FIGUERAS

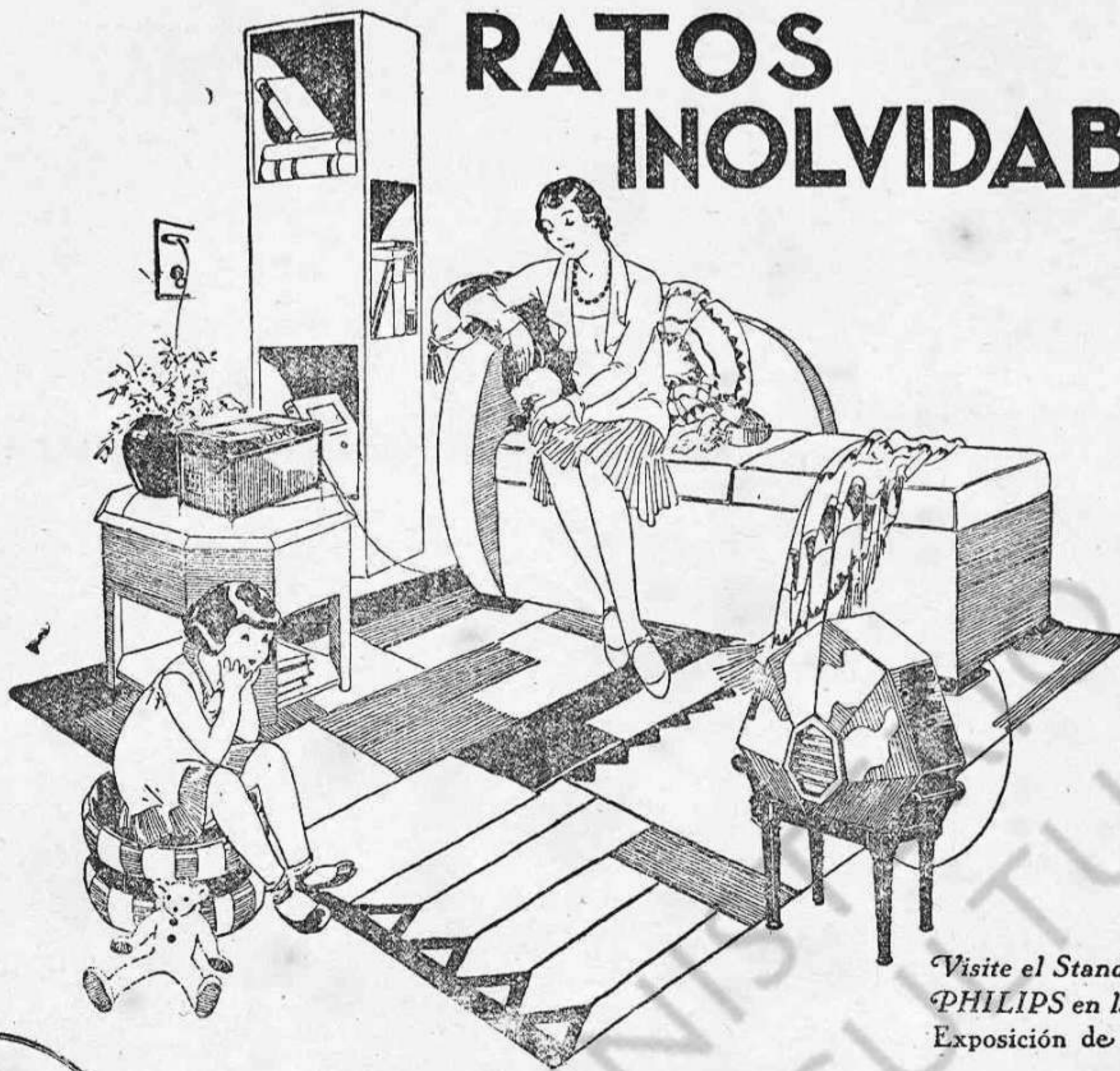
BANCA — BOLSA — CAMBIO
Negociamos los Cupones
del as Cédulas Argentinas 6 %
VENCIMIENTO 1.º DE JULIO

EL viernes pudimos presenciar como se verifica admirablemente por el auto-bomba de riego, la limpieza de cloacas. Merecen sus servidores un elogio que no les regateamos.

EL 2 de los corrientes fué a la vez cina playa de Port-Bou, el yate belga Cynhia tripulado por su propietario y el mecánico. Al salir de la rada el yate, mientras el propietario estaba bajo cubierta, el mecánico tuvo la desgracia de apoyarse falsamente a un bichero, cayendo a la mar, no dándose el patrono cuenta de lo ocurrido hasta transcurrido bastante rato. Entonces viró, regresando, encontrándose ya con el cadáver de su mecánico que habían recogido del mar, entretanto, varios vecinos de la población.

Tip. IDEAL.- Muralla, 4.- Figueras

RATOS INOLVIDABLES

Visite el Stand
PHILIPS en la
Exposición de Sevilla

Ratos inolvidables de deleite espiritual proporciona a sus poseedores el RECEPTOR PHILIPS DE LUJO, CON ENCHUFE A LA LUZ Y CON ALTAVOZ ELECTRODINÁMICO. Los más grandes artistas dentro de cada hogar, con fidelidad asombrosa de reproducción y a través de un aparato que es realmente un objeto de arte.

Combinación de Lujo con altavoz electrodinámico 2013, derivatensiones y reproductor gramofónico, Ptas.

El Receptor PHILIPS de Lujo, ofrece las siguientes particularidades: Un solo botón de mando. Gran selectividad. Enchufe directo a la red del alumbrado. Amplificador de gramófono. Válvulas PHILIPS "Miniwatt", entre ellas la famosa "Pentodo".

PHILIPS

Pida a su proveedor una demostración gratuita, sin compromiso alguno, e infórmese sobre nuestro sistema de venta a plazos.

La PHILIPS RADIO tiene a gran honor poder comunicar los indiscutibles éxitos obtenidos por su receptor 2514 y 2511, elegidos como los dos mejores aparatos entre un gran número de concursantes competidores, por un Jurado de más de 200 personas durante la Exposición de T. S. H. de Checoslovaquia.

Estos aparatos son los preferidos por los personajes de la realeza; siendo poseedores de ellos, entre varios, el Príncipe de Gales, la Princesa María José de Bélgica y su padre, el Rey Alberto.

Por lo demás, el número de compradores de nuestros aparatos, es a diario constantemente progresivo.

Representante en esta ciudad:

Enrique Fábrega, Rambla, 11 - FIGUERAS

Tallers de fundició i construccions mecàniques

MOTORS A BENCINA OMNIUM-FITA a refredament per aire
GRUPOS MOTO BOMBES :: ELECTO BOMBES :: NORIES DE ROSARI

Lluís Fita Salvatella

FIGUERES

Empreses de construcció d'obres
per tot arreu

Tomàs Espigulé

Projectes i
pressupostos

Lasauca, 10 : Figueres (Empordà)